

Quá trình tu học Phật pháp, tôi nhận thấy chúng ta có đủ cấp rõ rệt. Người tu học được chia thành bốn giai đoạn. Trong các giai đoạn đó, giai đoạn thứ nhất là học Kinh Đĩa Tỳ Ng, đĩa là chỗ cho đất tâm, tỳ ng là bờ tỳ ng. Trong tâm đĩa của mỗi chúng ta có vô lượng trí tuệ, vô lượng tài năng, vô lượng công đức. Theo nhà kinh nói thì tất cả chúng sinh đều có đầy đủ đức tỳ ng trí tuệ của Như Lai.

Cho nên, trí tuệ của chúng ta bình đẳng với chư Phật, không hai không khác. Song hiện tại, vì sao hiện hiện tại có cao có thấp, không bình đẳng. Như trên đã nói, nguyên nhân đều do tâm mê mà có. Người nhiếp chí niệm niệm trí tuệ sẽ hiện xuất ít, nhiếp chí niệm niệm thì trí tuệ hiện xuất nhiều, nên trí tuệ không bình đẳng là do nhiếp chí niệm sâu hay cạn. Nếu nhiếp chí niệm tiêu trừ thì trí tuệ như đất như nước bình đẳng nhau, vì tâm mỗi người nói tâm là bờ tỳ ng. Như vậy làm thế nào để trí tuệ khai phát? Phải dùng hiểu kính, cho nên Kinh Đĩa Tỳ Ng còn gọi là hiểu kính. Như đất như nước phải đều tỳ ng Kinh Đĩa Tỳ Ng mà thực hành, lấy Kinh Đĩa Tỳ Ng làm nền móng, sau đó mới tiến lên một bậc nữa là học hạnh Quán Thế Âm Bồ tát. Quán Thế Âm Bồ tát là đại biểu cho hạnh đại từ, đại bi, có đại từ đại bi sẽ có phát sinh tâm từ hiểu kính. Tôi hiểu thu nhận với cha mẹ, kính trọng như người thân, sau đó hiểu kính, tôn kính, quan tâm đến tất cả chúng sinh, như vậy chúng ta phải dùng lý tánh chơn không được dùng cảm tình. Ngài Văn Thù Bồ tát là vị Bồ tát đại biểu cho trí tuệ. Sau cùng chúng ta học hạnh của ngài Bồ tát Phổ Hiền. Bồ tát Phổ Hiền là đại biểu cho hạnh bình đẳng. Chúng ta dùng trí tuệ, đại bi, hiểu kính đại với tất cả chúng sinh một cách bình đẳng không sai biệt, vì vậy, chúng ta có hạnh của Bồ tát Phổ Hiền mới là có thể viên mãn.